

bære, at politiet må overtage undersøgelsen af f.eks. arbejdsforholdene i alle tilfælde, hvor en ulykke kan føre til en straffesag.

På den baggrund er det Justitsministeriets opfattelse, at lovforslaget vil medføre, at tilsynsmyndigheder mv. fortsat i meget vidt omfang uden inddragelse af politiet kan gennemføre kontrolbesøg og andre tvangsindgreb, selv om der foreligger rimelig grund til mistanke om et strafbart forhold. De forskellige myndigheder vil således efter lovgivningen på det enkelte område i almindelighed have til opgave at varetage en række opgaver, der netop ikke vedrører fastsættelse af straf, og lovforslaget vil som anført ikke være til hinder for at gennemføre tvangsindgreb, hvor formålet alene er at løse sådanne kontrol- og tilsynsopgaver mv.

Lovforslaget vedrører desuden kun begrænsninger i adgangen til at gennemføre tvangsindgreb. Der er med lovforslaget ikke noget til hinder for, at den pågældende tilsynsmyndighed mv. foretager andre sagsbehandlingsskridt med det formål at behandle spørgsmål om fastsættelse af straf. I overensstemmelse hermed lægges der ikke med lovforslaget op til nogen ændring af den praksis, der eksisterer på de enkelte områder med hensyn til arbejdsfordelingen mellem tilsynsmyndigheder mv. og politiet. Også i de tilfælde, hvor lovforslaget vil afskære en tilsynsmyndighed fra selv at foretage et tvangsindgreb – og hvor et tvangsindgreb derfor i givet fald skal forstås af politiet (ofte med rettens godkendelse) efter reglerne i retsplejeloven – forudsættes det således, at der ikke sker nogen forskydning af den øvrige arbejdsfordeling mellem tilsynsmyndighederne mv. og politiet.

Det forhold, at spørgsmål om foretagelse af tvangsindgreb i visse tilfælde skal overlades til politiet, bør derfor ikke i almindelighed medføre ændringer med hensyn til, i hvilket omfang de forskellige tilsynsmyndigheder mv. – efter den praksis, der gælder på det enkelte område – f.eks. undersøger og forbereder en sag, inden sagen eventuelt overgives til politiet med henblik på stillingtagen til, om der skal rejses tiltale. Det bemærkes herved, at det ofte vil være tilsynsmyndighederne, der besidder den særlige faglige ekspertise, som der er behov for ved behandling af straffesager om overtrædelse af lovgivningen på det enkelte forvaltningsområde. Af den grund forudsættes det også, at politiet i tilfælde, hvor et

tvangsindgreb efter lovforslaget kun kan gennemføres efter reglerne i retsplejeloven, normalt vil skulle være ledsaget af repræsentanter for vedkommende tilsynsmyndighed mv. Endvidere vil sagen i disse tilfælde, når tvangsindgrebet er gennemført – i det omfang der er praksis for det på det enkelte forvaltningsområde – kunne sendes tilbage til vedkommende kontrolmyndighed mv. med henblik på yderligere sagsbehandling også af spørgsmål, der vedrører eventuel efterfølgende pålæggelse af straf.

7. Retten til ikke at inkriminere sig selv m.v. (§ 10)

Advokatrådet kan tiltræde kommissionens forslag.

Landsorganisationen i Danmark (LO) kan ikke støtte, at lovudkastets bestemmelse om forbud mod selvinkriminering afskærer Arbejdstilsynet fra at afkræve ansatte oplysninger i tilfælde, hvor en arbejdsgiver er mistænkt for en strafbar lovovertrædelse.

Som anført i pkt. 4.3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger vil der fortsat inden for arbejdsmiljøområdet være mulighed for – også i tilfælde, hvor virksomheden som sådan mistænkes for en strafbar overtrædelse af reglerne på området – at anvende en oplysningspligt i forhold til ansatte, hvis formålet hermed alene er at tilvejebringe oplysninger til brug for udførelsen af tilsyns – og kontrolopgaver. Der henvises til lovforslagets § 22 og bemærkningerne hertil.

Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd finder det unødvendigt at give juridiske personer ret til at undlade at udtale sig. Det burde være tilstrækkeligt at give enkeltpersoner i den juridiske persons ledelse ret til at undlade at give oplysninger, såfremt vedkommende risikerer at pådrage sig et personligt strafansvar for en lovovertrædelse, som den juridiske person tilfælde kan drages til ansvar for.

Som det fremgår af pkt. 4.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger, foreslår Retssikkerhedskommissionen, at begrænsningerne i adgangen til at håndhæve oplysningspligter skal gælde, hvad enten den mistænkte er en enkeltperson eller en juridisk person. I den forbindelse har kommissionen lagt vægt på, at hensynet til ikke at omgå de straffeprocessuelle regler har samme vægt, hvad enten mistanken er rettet mod en fysisk eller juridisk person. Hertil kommer, at det